

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-91/24-1

Sprawa C-91/24 [Aucroix]ⁱ

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

6 lutego 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Cour de cassation (Belgia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

31 stycznia 2024 r.

Strona skarżąca:

Procureur général de Mons

Druga strona postępowania:

HL

[...]

Cour de cassation de Belgique (sąd kasacyjny Belgii)

Postanowienie

Nr P.24.0111.F

PROCUREUR GENERAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS
(prokurator generalny przy sądzie apelacyjnym w Mons), strona skarżąca
w postępowaniu kasacyjnym,

przeciwko

ⁱ Nazwa niniejszej sprawy jest fikcyjna. Nie odpowiada ona prawdziwemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

[...] [HL], [...]

osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania,
druga strona postępowania kasacyjnego.

I. POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM

Skarga została złożona na wyrok wydany w dniu 18 stycznia 2024 r. przez cour d'appel de Mons, chambre des mises en accusation (sąd apelacyjny w Mons, izba ds. oskarżeń).

[...]

[...] [procedura].

II. ORZECZENIE SĄDU

- 1 W dniu 9 marca 2016 r. władze greckie wydały wobec drugiej strony postępowania, która jest obywatelem Belgii i zamieszkuje na terytorium Królestwa, europejski nakaz aresztowania w celu odbycia przez nią kary pięciu lat pozbawienia wolności.

W zaskarżonym wyroku odmówiono wykonania tego europejskiego nakazu aresztowania na podstawie art. 4 pkt 5 loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o europejskim nakazie aresztowania). W wyroku tym jako powód odmowy wskazano zaburzenia psychiczne drugiej strony postępowania w połączeniu z warunkami pozbawienia wolności w państwie wydającym nakaz, które były niezgodne z gwarancjami określonymi w art. 3 i 5 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W owym wyroku stwierdzono, że druga strona postępowania byłaby narażona na ryzyko odbycia kary pozbawienia wolności w przeludnionym zakładzie karnym, w którym nie mogłaby korzystać z opieki odpowiedniej do jej stanu zdrowia.

- 2 Podnosząc naruszenie art. 6 pkt 4 loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o europejskim nakazie aresztowania), w zarzucie twierdzi się, że odmawiając wykonania europejskiego nakazu aresztowania ze względu na warunki odbywania kary pozbawienia wolności w państwie wydającym nakaz, izba ds. oskarżeń powinna była rozważyć zastosowanie fakultatywnej podstawy odmowy wykonania nakazu, o której mowa w wyżej wymienionym artykule. W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że ów przepis prawny ma na celu zapobieżenie bezkarności osoby, której wydania odmówiono.

W zarzucie podnosi się również, że izba ds. oskarżeń powinna była zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym tego, czy w przypadku gdy organ sądowy państwa wykonującego

nakaz stwierdzi występowanie podstawy odmowy obligatoryjnego wykonania europejskiego nakazu aresztowania ze względu na ryzyko naruszenia praw podstawowych danej osoby, organ ten musi zbadać możliwość zastosowania podstawy fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, o której mowa w art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, którego transpozycję do prawa belgijskiego stanowi wyżej wskazany art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r.

- 3 Na mocy art. [1 ust.] 2 wyżej wskazanej decyzji ramowej państwa członkowskie wykonują każdy europejski nakaz aresztowania w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania i zgodnie z przepisami rzeczzonej decyzji ramowej.

Zgodnie z art. [1 ust.] 3 decyzji ramowej obowiązek ten nie skutkuje modyfikacją obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawa zawartych w art. 6 traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 4 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r., która transponowała tę decyzję ramową do belgijskiego porządku prawnego, przewiduje, iż wykonania europejskiego nakazu aresztowania odmawia się, jeżeli istnieją poważne powody, by sądzić, że skutkowałoby to naruszeniem praw podstawowych danej osoby, ustanowionych w art. 6 traktatu o Unii Europejskiej. Ta podstawa odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania ma charakter obligatoryjny.

- 4 Z wyroku [...] [z dnia 17 grudnia 2020 r., Openbaar Ministerie (Niezależność wydającego nakaz organu sądowego) (C- 354/20 PPU i C- 412/20 PPU, EU:C:2020:1033)] wynika, że celem mechanizmu europejskiego nakazu aresztowania jest w szczególności niedopuszczenie do sytuacji, w której osoba ścigana znajdująca się na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo, w którym jest podejrzana o popełnienie przestępstwa, pozostałaby bezkarna.

Ponadto, zgodnie z wyrokiem [...] [z dnia 29 czerwca 2017 r., Popławski (C- 579/15, EU:C:2017:503)], Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowił, że sąd krajowy jest zobowiązany, z uwzględnieniem całości prawa wewnętrznego i przy zastosowaniu uznanych przez niego metod wykładni, do dokonania wykładni rozpatrywanych w sprawie w postępowaniu głównym przepisów krajowych w możliwie najwyższym stopniu w świetle brzmienia i celu tej decyzji ramowej. W sprawie wówczas rozpatrywanej przez Trybunał obowiązek ten oznaczał, że w przypadku odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu przekazania osoby, wobec której w wydającym nakaz państwie członkowskim wydano prawomocny wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności, same organy sądowe wykonujące nakaz państwa członkowskiego mają obowiązek zapewnienia rzeczywistego wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej tej osobie.

Zgodnie z art. 6 pkt 4 tej ustawy, który to przepis, jak już wskazano, transponował art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej do prawa krajowego, wykonania europejskiego nakazu aresztowania można w szczególności odmówić, jeżeli nakaz ten został wydany w celu wykonania kary, gdy osoba, której on dotyczy, jest obywatelem Belgii, mieszka lub przebywa w Belgii, a właściwe organy belgijskie zobowiązują się do wykonania tej kary zgodnie z prawem belgijskim.

- 5 Zarzut ten wiąże się z pytaniem, czy w sytuacji, gdy sądy państwa wykonującego europejski nakaz aresztowania stwierdziły, że w przypadku przekazania osoby ściganej do państwa wydającego nakaz istnieje ryzyko naruszenia praw podstawowych tej osoby, w związku z czym są one zobowiązane do odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on te sądy państwa wykonującego nakaz do zbadania – w celu uniknięcia bezkarności osoby ściganej, będącej obywatelem tego państwa lub zamieszkującej w tym państwie – czy należy postanowić, zgodnie z przepisem transponującym wyżej wymieniony art. 4 [pkt] 6 do krajowego porządku prawnego, o wykonaniu w wykonującym nakaz państwie członkowskim kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec danej osoby w państwie członkowskim wydającym europejski nakaz aresztowania, o której to karze mowa w tym akcie.
- 6 Na mocy art. 267 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadku gdy pytanie o ważność i wykładnię aktów przyjętych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii jest podniesione w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, sąd ten jest zobowiązany wnieść sprawę do Trybunału.

[...]

Z POWYŻSZYCH WZGLĘDÓW,

SĄD

zawiesza postępowanie do czasu udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej odpowiedzi na następujące pytanie prejudycjalne:

Czy w sytuacji, gdy sądy państwa członkowskiego wykonującego europejski nakaz aresztowania stwierdziły, że w przypadku przekazania osoby ściganej do państwa członkowskiego wydającego nakaz istnieje ryzyko naruszenia praw podstawowych tej osoby w związku z wykonaniem zagranicznego wyroku skazującego, skutkiem czego należy odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania, art. 4 [pkt] 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on te sądy państwa wykonującego nakaz do zbadania – w celu uniknięcia bezkarności osoby ściganej, będącej obywatelem tego państwa lub w nim zamieszkującej – czy należy postanowić, zgodnie z przepisem transponującym wyżej wymieniony art. 4 [pkt] 6 do krajowego porządku

prawnego, o wykonaniu w wykonującym nakaz państwie członkowskim kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec danej osoby w państwie członkowskim wydającym europejski nakaz aresztowania, o której to karze mowa w tym akcie?

[...]

[...] [procedura]

DOKUMENT ROBOCZY